

IN MEMORIAM

Иван Марев

Напусна ни проф. Иван Марев – философ, педагог, демократ, родолюбец. В далечната 1975 г., зареден с енергия, пълен с идеи, той създаде в Техническия университет, София, катедрата „Педагогика и нови методи на обучение“, която прерасна във Факултет за инженерно-педагогическа подготовка на учители за професионалните гимназии и училища в страната. Подготвени бяха хиляди студенти, които сега работят в сферата на образованието. Неговият усет за ролята на научните школи в развитието на обществото, организаторският му талант и умението му да издирва, привлича и обединява изявени личности, искрената му обич към способните, творческите натури, даде своите плодове.

Много преди персоналните компютри, интернет и дистанционното обучение, той събра научен колектив, подготви и издаде монографията „Кибернетика и педагогика“ – прогностичен и аналитичен труд, който и днес след повече от 30 години има своето значение като ориентир в една от най-сложните и интензивно развиващи се интегративни научни области (изд. Народна просвета, 1980).

„Наизустената лекция, казваше проф. Иван Марев, е изстинало ядене“. Той умееше да изненадва студентската аудитория с необичайни формулировки, афоризми и метафори. Поетиката и философският оптимизъм бяха същността на неговия педагогически стил.

Много години преди т. нар. демократични промени той говореше открито пред студентите за недостатъците и пороците на социалистическото управление на страната. Дейността му като преподавател беше обект на идеологическите звена на държавна сигурност и той беше предложен за дисциплинарно уволнение към края на академичната си кариера. Проф. Иван Марев е от основателите на Клуба за гласност и преустройство. След промените, обаче, в отворено писмо до Желю Желев, той категорично се противопостави на политиката, насочена срещу националните интереси на България. До последния си дъх той работи за истинска демокрация, модерно образование, високотехнологична наука. Той живя дълъг и достоен живот. Едни от последните думи, които чух от него бяха: „Българийо, молитва моя!“

Преди повече от 10 години, на неговия 75-годишен юбилей, аз написах за него следните редове: „На книгите сред джунглата непроходима, ти търсиш философия незрима. Генезис търсиш ти на мисъл, дух, съзнание и парадигмата на новото образование. С която ще пристъпи новият човек в този дълго чакан XXI век!“...

Поклон пред паметта му!

Проф. дпн Боян Лалов